

HAGA GOLF

FRA DYRKET MARK TIL GOLFBANE

INTERVJU MED OLE PETER ROSTAD

Skrevet av: Ann Kristin Skretteberg

«Når du har noe inni deg som du vet er bra, så gir du deg ikke!»

Æresmedlem og primus motor for etablering av Haga Golf, Ole Peter Rostad fortjener anerkjennelse for at vi i dag kan nyte aktive dager på Hagas fantastiske golfanlegg.

Uten hans visjonære holdning og evne til å stå støtt i hardt vær, hadde antagelig ikke Haga Golf eksistert i dag. Veien hit har vært lang, broket og utfordrende, men Ole Peter Rostad er av et spesielt kaliber og gav aldri opp drømmen om å etablere golfbaner langs Griniveien. I møte med Ole Peter Rostad tenker jeg på sitatet av Theodore Hertzl «If you will it, it is not a dream» - fra idé til åpning skulle det gå nesten 40 år for odelsgutten.

Vi sitter i kjøkkenet i den ærverdige hovedbygningen på Øverland Gård. Huset er bygget i tykk tømmer for mer enn 300 år siden, påbygget og godt vedlikeholdt siden da, med fordums glans og herskaplig prakt. I bakgrunnen surrer familiebilder på en PC-skjerm, og den stolte far og bestefar, bidrar innimellom med forklaringer på hvem som er hvem på bildene av små og store som dukker opp på skjermen. Her på vakre Øverland Gård har Ole Peter og hans Ewa levd sitt liv og fostret 5 flotte barn som alle nå er voksne. På veggen henger et herlig familiebilde der alle de fem barna er stilt opp etter høyde med solbrune rygger og markante sommerskinner.

Vi er her for å snakke om golf, Haga Golf!

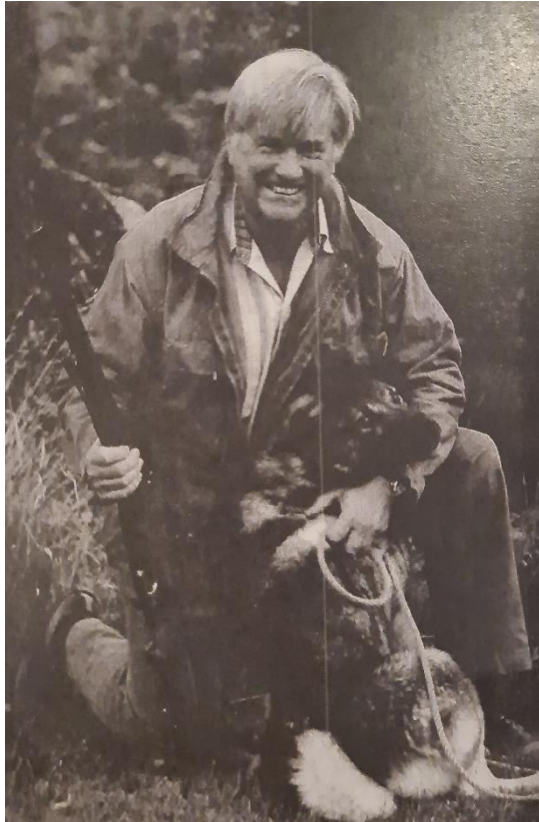
Ole Peter Rostad (f.1937) vokste opp på Hoff gård i Oslo. En storgård fra 1700-tallet mellom Skøyen og Smestad nedarvet gjennom utallige generasjoner. Der red Karl den 12. forbi etter å ha beleiret byen i 1716. Der lærte dronning Maud å gå på ski av Fridtjof Nansen, der spaserte Edvard Munch på veiene og der vokste søte bringebær som ble levert til Slottet.¹ Vi kan vel trygt si at Ole Peter er født med sølvskje i munnen og dermed et naturlig medlem av Oslo Golfklubb på Bogstad fra rundt 1970. Tross sitt privilegerte utgangspunkt har Ole Peter aldri ligget på latsiden, og hadde derfor lite tid til å spille golf selv. Men en idé ble sådd gjennom besøkene på Oslo Golfklubb og Ole Peter satte seg fore at han ville omskape egne jorder langs Griniveien til golfbaner for Bærums-folket. Ole Peter Rostad er naturlig fremover lent og full av pågangsmot. Entusiastisk gikk han til Budstikka og la ut om sine svulstige planer, og det på en tid da golf fortsatt var et fremmedord for Bærumsfolk. Ole Peter fortalte Budstikka at han ville bygge 4 golfbaner mellom Bogstadvannet og Haslum Kirke. «Det er plass til

Ole Peter Rostad 9 år gammel med sin far Bernhard Rostad i 1946 utenfor Nasjonalgalleriet

¹ Akersposten, 12.april.1996 av Else M. Astrup

det vet du, mellom marka og Griniveien herfra og helt opp til Bogstad. Men snakk om å banne i kjerka du!» forteller Ole Peter og fortsetter humrende; *«Bondelaget, miljøvernere og den slags trodde jeg var spennende gæren og snakket om hungersnød og meitemarker og mere til, så godt som alle var usaklig imot»*. Og slik startet kampen som skulle trekke ut i langdrag.

Ole Peter Rostad sammen med sin elghund på jakt

Ole Peter Rostad mente at omlegging fra dyrkbar mark til golfbaner ville gi grunneierne et tryggere inntektsgrunnlag for fremtiden. Han hadde sett hvordan fortetningen utspant seg i nærområdet, og han hadde flere eksempler på at ulønnsom matjord ble ekspropriert til andre formål av kommunen. Et golfanlegg midt i dette tettbebygde området ville trygge inntektsgrunnlaget for grunneierne, skape arbeidsplasser, stimulere til fysisk rekreasjon og bevare kommunens grønne områder mot ekspropriasjon. Ole Peter legger videre ut om hva som skjedde etter at Budstikka skrev om planene hans: *«Dagen etter oppslaget i avisa, parkerte en Limousin utpå gårdsplassen her og ut kom Wahlstrøm fra Oustøen golfklubb med champagne i hånda og gratulerte meg med initiativet! Vi ble sittende flere timer i finstua og skåle i champagne mens vi diskuterte entusiastisk om fremtiden og planene for golfbane. Det er veldig få som gjør sånt noe da, for ellers ble planene mest møtt med negativitet og ramaskrik. Men når du har noe inni deg som du veit er bra, så gir du deg ikke!»* konkluderer han og minnes ettertenksomt hele

den lange prosessen han hadde begitt seg ut på.

Mye motstand

Allerede i 1974 gjennomførte Ole Peter et møte på Burud gård med representanter fra Bærum Golfklubb som ble stiftet i 1972 uten bane. Formålet var å diskutere om klubbens bane kunne anlegges på Grinijordene. Bærum Golfklubb valgte til slutt å anlegge banen rundt Burud Gård. På denne tiden var gårdene rundt Øverland lite interessert i golf. Først i 1985 ble ideen om golf på Haga-jordene tatt opp igjen, men fortsatt var det vanskelig å få med alle grunneierne og planene ble nok en gang lagt på is. I 1990 lykkes det Ole Peter å samle nok grunneiere til en felles målsetning om å anlegge golfbane og søknaden ble endelig sendt til Bærum Kommune for omregulering. Denne søknaden fikk de aldri svar på.

Parallelt ble golf-planene debattert i avisen, og Ole Peter rister på hodet og minnes alle argumentene imot golfplanene hans. Jordbrukere protesterte mot å omregulere matjorda fordi folk sultet i Biafra. Jordvern- og marka beskyttere kom med krass kritikk sammen med venstresiden i kommunepolitikken som ville bevare jorda for kornproduksjonen til tross for at bøndene her ble subsidiert med mer penger enn det ville kostet å kjøpe melet fra andre land. Natur- og ungdom kastet seg inn i debatten. *«Negative mennesker lagde en drøss med problemer og var usaklige imot. Det irriterte meg. Jo mer de var imot, jo mer forbanna ble jeg og beit meg i halen på at dette skal vi få til. Sånn har jeg det, for dette var jo bra! Golfanlegg er*

bra! Unge og gamle kan tusle rundt og kose seg med å være aktive. Jeg er blant dem som har skapt mest grønt i Bærum, og så sier naturvernerne nei på grunn av noen padder og meitemarker – sånt skjønner jeg ikke, er du ikke enig?»

Ole Peter er engasjert, smiler og ler, og overrekker meg en stor bok hvor han har samlet alle presseklippene fra da debatten eskalerte i takt med golf-boomen i Norge på 1990-tallet. «Bønder lokkes av golf-penger», «Bønder slår et slag for golfen», «Hole in One eller Helkornbrød» er bare noen av overskriftene. Norsk Bonde- og Småbrukarlag gikk imot sine egne medlemmers ønsker om å etablere golfbaner, fordi de mente det ville forverre verdens matvareproduksjon og at matproduksjon var eneste farbare vei for nasjonens beste. «*Når bøndene selv vil bruke karrig jord og lite lønnsom skog til en golfbane fordi det gir større inntekter og flere årsverk, bør det veie tungt*»² skrev Trygve Hegnar i en kommentar i Finansavisen i mars 1996 og rev motstandernes argumentasjon om matproduksjon i filler. Et par måneder senere kunne vi lese Ole Peters egen kommentar i Budstikka: «*Min grunnholdning er at det ville være greit om bøndene i størst mulig grad kunne være sjølberga i fredstid, og om vi som nasjon kunne være mest mulig sjølberga dersom det ble krig. Det kan vi like godt innenfor min ramme: En golfbane er et like så godt hinder for randbebyggelse som et jorde, og golfbane lar seg gjøre om til kornåker skulle nøden være ute.*»³ Ole Peter foreslo en lov om at golfbaner skulle omgjøres til dyrket mark ved krig eller nødstilfeller som et kompromiss, siden mat produseres billigere andre steder og Norge faktisk ville spare penger i produksjonsstøtte til bøndene langs Griniveien. «*Det er jo enkelt, vet du, vi kan ikke spille golf hvis vi sulter og det er matmangel og krig. Når vi har bevart denne jorda for golf, så blir den bevart, den blir ikke ekspropriert og bygget på – her er det ikke støpt en såle – alt kan reverseres*». Loven ble til slutt akseptert, men Ole Peter insisterte på at den da skulle gjelde alle golfbaner i Norge og ikke bare hans prosjekt.

Først ved Brundtland regjeringen III 1990-96, da Gunhild Øyungen tok sin andre periode som landbruksminister, kom det politiske signaler om å løsne på jordbruksarealer i golfens favør og da forstod Ole Peter at drømmen han hadde båret på i over 20 år endelig kunne bli realisert! Bærum kommune tok signalene fra regjeringen og brakte forslaget om omregulering av 1500 mål opp i kommunestyret. Dette var den største omreguleringsplanen i Bærum etter Fornebu og Ole Peter var klar og hadde fått med seg nok grunneiere til å fylle hele kvoten. Han etablert Haga Golfutvikling (1996) sammen med grunneierne for Øverland Nordre, Nordhaug, Øvre Haga, Nedre Haga, Griniveien 305, Nordli og Det Kongelige selskap for Norges vel (SNV) som til sammen fylte kvoten på 1500 mål. Rett før saken skulle opp i Bærum formannskap 5.april 2000 trakk SNV sine 400 mål ut av samarbeidet. Dermed benyttet Grini Gård muligheten til å sende sin søknad. Omreguleringen ble endelig godkjent i kommunestyret 30.mai.2000 med 1100 mål til Haga Golfutvikling og 400 mål til Grini.

Ingen selvfølge

Ole Peter Rostad har bodd på Øverland gård det meste av sitt voksne liv, men det var slettes ingen selvfølge. Det var kanskje gjennom «Øverlandsaken» at hans pågangsmot ble til og at han lærte at det lønner seg å kjempe de viktige kampene med stå-på-vilje og tålmodighet.

---

² Finansavisen, Kommentar 1.mars.1996

³ Asker og Bærums Budstikke 8.juni.1989 Ole Peter Rostad, Bonde

Øverland gård eller på gammel norsk; *Efra land* er første gang nevnt i en kjøpekontrakt fra 1347 og ble bondegods omkring år 1700. Gården har gått i arv gjennom Øverland slekten frem til den ugifte Peter III Øverland (1858-1942) testamenterte bort gården til SNV i 1935. I testamentet ble det uttrykt at den spesielle tildelingen var til fremme av det norske jordbruk og skogbruk. Da testamentet ble kjent ved hans bortgang i 1942, reiste slekten odels sak der 5 år gamle Ole Peter Rostad var Odelspretendent. På mange hold vakte denne saken sterk indignasjon, hvilket også snart førte til aksjoner for å få odels saken forhindret⁴. Styret i Bærums Landbrukslag rettet en henstilling til Landbruksdepartementet om å bevare Øverland Gård for SNV, og et hundretalls Bærumsbønder underskrev et opprop mot Rostad familien fordi de mente at Rostad familien hadde til hensikt å selge gården. Den avdøde Peter Øverlands familie og venner misbilliget sterkt at testamentet på denne måten ble undergravet. Bernhard Rostad, Ole Peters far, førte saken og forsvarte sin handling gjennom mange spaltetimer i avisene. Stortingsmannen Jon Sundby utvirket sammen med Quisling-regjeringen «Lex Øverland» i løpet av krigens siste år. Dette var en lov som ga SNV tillatelse til å ekspropriere Øverland gården. Rostad familiens advokat ble arrestert og sendt til Grini, og Ole Peters far mottok trusler om samme skjebne. Da freden kom ble «Lex Øverland» opphevet og stemplet som landssviker lov. I Verdens Gang 7.juli.1945 kan vi lese følgende sitat i artikkelen *Tillit og tillitsverv: Uansett hvilke grunner Hr. Sundby måtte ha for å søke gården sikret for selskapet er det ganske utilstedeilig å samvirke med Quisling-myndighetene for å få norsk odelslov endret og å bruke denne lov på et tidspunkt da saken uvegerlig måtte sette motpartens sikkerhet i fare.*⁵ Til sist ble saken brakt inn for Høyesterett og avgjort i Rostads familiens favør. Ole Peter kjøpte Øverland Gård Øvre til odelsstakst i 1945, i en alder av 8 år. Saken satte dype spor i Bernhard Rostad som gikk fra å være svart i håret til å bli helt hvit, forteller sønnen.⁶ Bernhard Rostad forpaktet gården på vegne av sønnen frem til 1960 da Ole Peter (23 år) overtok driften selv.

Kreativ og eventyrlysten

Etter å ha drevet Øverland gård i nesten 10 år, ville Ole Peter utvide sin horisont og få ny kunnskap. Han søkte på en stilling hos Det Lutherske Verdensforbund for å bistå lokalbefolkningen i Etiopia. Han fikk jobben med en gang og reiste ut for 2 år. Dette ble en opplevelse Ole Peter aldri ville vært foruten. Han forteller meg mye om inntrykkene herfra. Om hvordan Afrika slet med korrupte ledere, og om hvordan det var å møte de flotte folkene som hadde fått utdelt så dårlige kort. Han var vitne til sterke opplevelser som satte vår vestlige velstand i perspektiv. Spesielt beskriver han hvordan han var med på å avluse lokalbefolkningen i et stort kar med formalin. Han funderer ettertenksomt over disse unge afrikanernes prøvelser i kontrast til hvordan «nordmenn spradet halvfulle på Karl Johan».

Ole Peter hadde akkurat truffet sin Ewa før han reiste til Etiopia, men gjennomførte likevel arbeidsoppholdet som planlagt. Han forstod at familie og barn vill sette en stopper for den slags erfaringer senere i livet og benyttet sjansen mens han enda kunne. Vel hjemme igjen ble han gift med Ewa og fortsatte sin søken etter nyskapende metoder for å drive Øverland Gård, samtidig som familien vokste seg stor. Ole Peter har prøvd alt fra kornproduksjon, sjampinjongfarm, hønsfarm og skogbruk. Og som den verdensmannen han er, er det ikke så underlig at han i tillegg startet Bagatelle restaurant i 1982 med Eivind Hellstrøm som sjefskokk. Alle disse initiativene drev han frem mens han hele tiden arbeidet for å realisere sin masterplan

---

⁴ Særtrykk av Tidsskrift for Det norske Landbruk. Nr 8, 1946

⁵ Verdens Gang, 7.juli.1945

⁶ Øverland Gård Gnr 23, brnr 1 i Bærum – en samling av historiske anekdoter, familiesaga og presseklipp, s46

om golfbaner. I 2021 gikk odelsretten videre til eldste datter Sassa som ble født i 1985, og Ole Peter og hans Ewa starter nå en ny epoke i splitter ny leilighet på Bekkestua.

Planlegging og bygging av Haga Golf

ASKER & BÆRUM BUDSTIKKE 66 Fredag 2. juni 2000

Klart for golfspill langs Griniveien

Det er nyttigere å anlegge golfbane, enn å dumpe skitt i Regjeringsbygget.

Ole Peter Rostad

Nå er det meste i rute for de nye golfanleggene langs Griniveien. Onsdag fikk bondene klarsignal av det politiske flertallet i kommunestyret, tross mindretallets sterke protester. - Det blir et fantastisk flott anlegg, lover Ole Peter Rostad ved Øverland gård.

AV ODDIS STRØM og KATRIERENKE (foto)

I 25 år har agronomen Rostad kjempet for å få omregulert korallkrumrasene til golfbane. Han bryter familiens vel 300 år gamle jordbrukstradisjoner, og blir golfherre sammen med fem nabobønder.

Til tross for hard kritikk fra jernveier og markabeskytterne Venstre, Senterpartiet, Kristelig Folkeparti, SV og RV som led nedslags i kommunestyret, er Rostad helt overbevist om at han gjør det riktige.

- Det tradisjonelle, allsidige jordbruket, med dyr, er helt løst i Bærum. Nå dyrkes det kun korn. Enslig jordbruk er en utpining av jorden. Nå skal jorden bli bedre under græs og tær.

- SVs Torbjørn Akerhaug sier dere ikke er bønder lenger, men stensombestyrere, når dere legger ut jorden til golf?

- Bestyrerene er jo bønder, selv om vi ikke lenger kaller meg noe annet. Det er nyttigere å anlegge golfbane, enn å dumpe skitt i Regjeringsbygget. Staten kommer til å spise hundreviser av kroner når vi ikke lenger matar subsidiert til jorddyr.

Vi bør bygge baner der hvor folk bor, så kan bondene utøve i distriktene opprettholde sitt mer allsidige jordbruk.

Ole Peter Rostad

hvert folk bor, så kan bondene utøve i distriktene opprettholde sitt mer allsidige jordbruk. Rostad var medlem av Norges Bondelag frem til før vinter.

- Bondelaget er sin egen, fiende størst. Jeg

malte meg ut da bondelaget gikk inn i sine egne med ulovlig for å få stoppet våre golfplaner.

Kristelig Folkepartis Liv Wergeland sier: mener markagressen er hellig i Bærum, men ikke for golfherre!

- Det er utrolig hva man harer fra visse politiske hold. Vi har fra landsmøtet med helger rundt, skytterne på Skytterkollen og nye selvsag beliger på gang i steinbruddet på Fossum prøvde med begravelser. I tillegg gikk det for kirkegled bærerfor markagressen på Østhaug, som driver til at jord skjøttes fra naboen. En kirkegled kan i alle fall ikke tilføres til jordbruk, slik golfbanen kan. Det gjorde man på Østhaug under krigen. Med golfbanen langs Griniveien skurrer vi en luftebane til marka. Vi er heldige som får beholde steinene og slipper å parallelle ut. Vi unngår også trusler om kommunal skjøtsel.

spion til boligbygging i uoverskuelig fremtid, mener Rostad.

Grønnerne som har kjøpet for golfbanen har fått hjelp av 15 fagpolitiske konsultanter. Myndighetene har stilt mange krav i løpet av den lange politiske prosessen. Blant annet er grønnerne pålagt å opparbeide vakkerte til Griniveien og grave ned en stor steinmøkk. Almuebeholdning rett til området har vært sterkt uoverskuelig.

- Det stilles store krav til oss som vi anses som veldig viktig å følge opp. Vi skal tre varsomt frem. Jeg tror folk vil oppleve at skjøtselene på golfbanen blir bedre enn over jordene om vinteren. Erfaringer fra Sverige viser også at etter byggeperioden viser det seg at flagge- og dyrtvet blir bedre enn før, sier Rostad.

oddis strøms, katrierenke

GOLF 1: Agronom Ole Peter Rostad ved Øverland gård skal ha golfbane klar sommeren 2003.

Da omreguleringen av jordene langs Griniveien endelig var et faktum i år 2000 kunne den lange, vage drømmen gå over i en ny, konkret arbeidsfase mot det endelige målet om en operativ Golfklubb. Parallelt med at kommunen satte i gang konsekvensutredning av omleggingen, startet Haga Golfutvikling jakten på den rette banearkitekten. Svenskene ledet an som golfnasjon i Norden, så det var et naturlig førstevalg for Ole Peter å henvende seg hos søta bror.

Flere Svenske banearkitekter ble kontaktet og invitert til å lage forslag til layout for best mulig utnyttelse av de 1100 målne. Det skulle vise seg å bli vanskelig. De Svenske arkitektene var bedre vant, og ønsket alle å anlegge mesterskapsbaner med greener på opptil 2000 kvadratmeter. Med slike ambisjoner ville vi knapt fått plass til 18-hull på Haga-jordene og Ole Peter var ikke fornøyd med en slik tankegang. Han humrer og ler mens han

Asker & Bærum Budstikke 2. juni 2000

forteller meg hvordan han til slutt satte de snobbete Svenskene på plass: «Jeg ble så irritert på de snobbene og at de skulle ha greener på 2000 kvadratmeter, har du hørt sånt, det er bare tull vet du - så jeg sa til en av dem: sier du mesterskapsbane til meg en gang til nå så fryser jeg på ryggen! Vi skal ha en bane for vanlige folk! De har ikke begynt å spille golf enda de fleste av dem. De bør rett borti her og skal gå, sykle eller bile hit og bruke anlegget så mye som mulig». Svenskene dro hjem uten bestilling og Ole Peter søkte videre etter andre banearkitekter som delte hans tankegodt om å utnytte plassen bedre.

Randsfjorden Golfklubb åpnet i 1985 og hadde opparbeidet et rykte for å ha bra banelayout. Ole Peter søkte råd hos daglig leder der og husker en veldig hyggelig dame som gav han mange gode råd og tips. I tillegg satte hun han i kontakt med den beskjedne danske arkitekten Henrik

GOLF 2: Eivind Strøm, Kjell E. Günther Elløfsen ved Grih Næringsgled AS er klar med golfbanen sommeren 2002.

Spillere står i kø

Golfere fra Bærum og Oslo står i kø for å spille golf ved Grih golfbane, selv om innmeldingsværfen blir minst 25.000 kroner. Årsavgiften kommer til å koste i underkant av 2.000 kroner.

Banen vår har kapasitet til 950 medlemmer. Vi har 700-800 personer på venteliste våre, men listene er gamle så vi antar at noen kan stykke, sier stensombestyrer Kjell E. Günther Elløfsen ved Grih Næringsgled AS. De har jobbet med golfplanene

til de Nihallbanen ved Grih gård skal bli klar sommeren 2002.

Haga golfbanen blir først klart sommeren etter, i 2003. Medlemsavgiften blir dyrere ved Haga enn ved Grih. Grønnerne tar ikke inn noen planlagt for anlegg står nesten klart. Grønnerne vurderer 70-80 millioner kroner i å anlegge Haga golfbane, men skal beholde 27 lange hull og ni korte hull.

Jacobsen. Jacobsen jobbet da som kasserer i kommunen hvor han bodde i Danmark, og var en lidenskapelig golfer. «*Det var et lykketreff*», stråler Ole Peter, «*han var en skikkelig bra fyr, helt usnobbete*». Henrik Jacobsen kom til Haga og trålet de 1100 målene sammen med Ole Peter i noen dager. De vurderte og diskuterte i det vide og brede og luftet forskjellige ønsker og muligheter innenfor de rådende begrensninger. Etter hvert tok planene form og arkitekten la til slutt frem layout av et anlegg slik vi kjenner Haga og Nordhaug i dag. «*Jeg ble veldig positivt overrasket over planene, 27-hull pluss driving range med 80 plasser og 9 hulls kortbane! Etter runden med alle svenskene så jeg litt målløs på Jacobsen og sa: får vi til dette da? Er det virkelig plass til alt dette? Ja da, sa han, og så satte vi i gang da*».

Ole Peter måtte igjen se til Sverige for å finne erfarne entreprenører for golfanlegg. Anleggsarbeidere med golfkompetanse var mangelvare i Norge, men det lyktes Haga Golfutvikling å signere et lederteam fra Sverige som rekrutterte gravemaskinførere og anleggsarbeidere lokalt. «*Jeg husker godt vi satte inn annonse i avisa og støvsugde området for anleggsmaskiner og anleggsarbeidere. Det formelig krydde av folk utpå her og vi fikk den største bulldoseren i miles omkrets, og han som kjørte den var så liten at vi knapt så han oppå der*» humrer Ole Peter så hele kroppen rister litt godmodig. Jeg skynder meg å spørre om hvor lang tid det tok å bygge banen, og svaret kommer kontant: «*Det tok 30 år med planlegging, og to år å bygge.*»

Økokrim og nedbørsrekord

Men byggeprosessen var langt fra enkel. Det skulle snart vanke både anmeldelser og rekorder i nedbør på Haga. Konsekvensutredningen etter omreguleringen ble omsider fremlagt med veldig mange begrensninger som ville gitt Haga Golfutvikling store utfordringer med å bygge anlegget slik de ville. Da Ole Peter kikket nøyere på hvem som hadde signert utredningen, gjenkjente han navnene på mange av sine meningsmotstandere fra medie-debatten gjennom det siste tiåret. Han varslet kommunen om inhabilitet og insisterte på at ny konsekvensutredning skulle gjennomføres av nøytrale personer. Et konsulentbyrå fra Bergen ble satt på saken, og la etter grundig vurdering frem en utredning som kun hadde noen få innvendinger til planene. Endelig kunne arbeidene starte.

Men været var kranglete minnes Ole Peter:

«*Vi hadde flere regnværsdager enn Bergen den høsten – vi hadde 83 dager i strekk her i Bærum, mens Bergen hadde 82. Det hølja ned og arbeiderne var konstant våte.. det var tøft for dem. Og leirjorda pakket seg, til slutt måtte vi skrape av all matjorda og legge den i hauger for å re distribuere den seinere når grunnen var tørrere. Den hadde ikke tålt alle de tunge maskinene når det var så vått kan du tenke deg*».

Her må jeg bryte inn: *Aha, så det var det som skjedde? Er dette kanskje forklaringen på røverhistorien som går blant medlemmene på Haga om at grunneierne solgte matjorda under anleggsprosessen, og at det er derfor fairwayene er så harde og sprekker opp?* Ole Peter smiler skjevt og kommenterer litt halvhjertet «*jaså ja, de sier vel det.*» Han minner meg om at det var den skrinne jordtypen med leire som ikke var så god for matproduksjon som var utgangspunktet for hele ideen. Han bekrefter at jorda som ble skrapet av ble lagt tilbake i fullt monn for å forme banen slik den er i dag.

«Ja, og så var det mye trøbbel hele veien, den ene av de to anleggssjefene døde plutselig under marsjen, så det ble jo litt problemer da, men sånt må man bare ta på strak arm så vi fikk ordnet med alt og fortsatte videre uten altfor store forsinkelser.»

Men anmeldelse, spør jeg – kan du fortelle mer om hva som skjedde der?

Ole Peter blar i avisutklippene han har samlet, mens han ivrig forteller etter beste evne: «I elven langs gul 4 og 5 var det tidligere søppelfylling for Røa så da vi skulle begynne å bygge banen startet vi naturlig nok med å rydde opp der. Der fant vi bildekk og svære skrapdeler fra biler og alt slags som vi løftet opp og kjørte vekk. I den anledning ble vi anmeldt til økokrim for miljødeleggelse – det viste seg at i en gammel komfyr hadde fisken begynt å gyte så den måtte vi for all del ikke fjerne. Hva gir du meg? Nei da, så den måtte vi la ligge da vet du, så vi bandt den fast i en stakk og enda i dag ligger den nedi elva der.»

Allerede i november 2000 leverte Naturvernforbundet i Bærum, Oslo og Omland Friluftsråd og Ornitologforeningen i Bærum en anmeldelse av Haga Golfutvikling til Økokrim for miljøkriminalitet og krevde å få stoppet utbyggingen av Haga. De mente det var fjernet for mye busker og kratt mot bekker som hadde ført til utslipp av jordpartikler i Øverland vassdraget. Etterforskning ble startet, men Ole Peter nektet å stoppe arbeidet og refererte til at ekstremt mye nedbør like gjerne kunne være skyld i det hans prosjekt var blitt anmeldt for. Haga Golfutvikling hadde et stort

arbeidslag og mange maskiner gående på jordene, og han så for seg de økonomiske konsekvensene av å stoppe arbeidet mens etterforskningen pågikk. Han klarte å få til et møte med ordføreren i kommunen og fikk en midlertidig godkjenning til å fortsette arbeidet på tross av saksutredning. Den 2.oktober 2001 ble saken henlagt på grunn av bevisets stilling.⁷

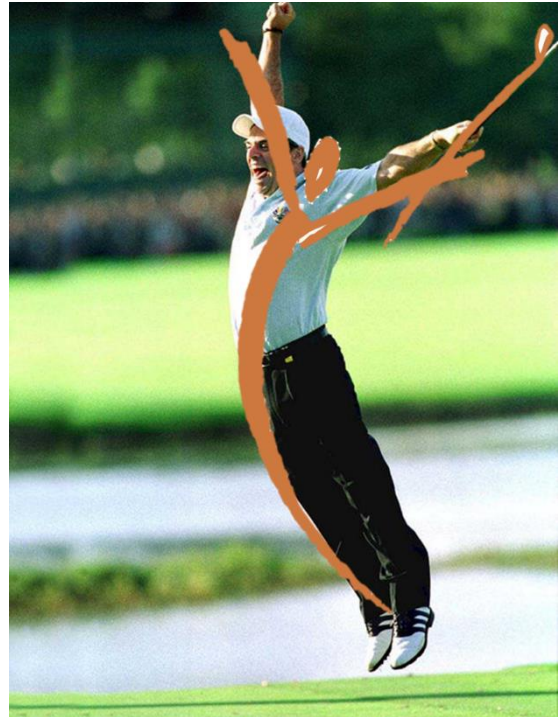
Asker & Bærum Budstikke 30. november 2000

⁷ Fax-kopi av brev fra Økokrim til advokat J.O Hagen, Simonsen Føyen Advokatfirma DA – Henleggelse av straffesak 632/00

Klubbhus og logo Ole Peter ledet Haga Golfutvikling hele veien gjennom turbulent tider mot ferdigstilling av prosjektet. Ole Peter hadde store tanker for klubbhus med restaurant à la Hellstrøm.

Han engasjerte arkitekt Kari Nissen Brodtkorp som drev et arkitektkontor med bare kvinner. Det var kun en mann på det kontoret og han tok seg av regnskapene, smiler Ole Peter. Han tok med seg Brodtkorp på befaring til Bogstad og flere andre golfklubber på Østlandet. De diskuterte ønsker og behov, samt muligheter i forhold til landskapet og byggeplanbegrensninger. «Klubbhuset ble flott det – og ganske innovativt for golfklubber så tidlig på 2000-tallet», men han minnes at han syntes det var litt vanskelig å diskutere med arkitekten. «Jeg ser jo nå i ettertid at hele huset burde vært snudd, slik at restauranten hadde vendt mot øst. Da kunne vi spist der og sett ut over banen. Slik den ligger nå må vi skjerme oss for sola på sommerkveldene. Det er jo litt synd da».

Paul McGinley vinner Ryder Cup i 2002 etter å ha satt en 3m putt på 18 hull som avgjør seieren for Europa!

Geelmuyden og Kise ble engasjert for å lage logoen for Haga Golf og Ole Peter husker store møter med presentasjoner av forskjellige logoutkast og forklarer engasjert hvordan valget ble tatt: «Det var masse styr og ståk og dyre prosesser, men det var ingenting av det de presenterte jeg likte. Det var vanlig med sånne store logoer for golfklubber på den tiden, og jeg tenkte at det skulle vi ikke ha. Til slutt var det ei dame der som het Laila Kylling som hadde en liten skisse som hun viste meg. Hun hadde en avis med et bilde av Paul McKinley som jublet etter å ha vunnet Ryder Cup – oppå det bildet hadde hun gjort en kulepenn-skisse - da jeg så den visste jeg umiddelbart at der var logoen vår, den skal vi ha! *Det er den fineste logoen jeg har sett, sa jeg til henne – den tar vi!*» «*Jeg har den avisa med tegningen her ute*» sier Ole Peter og går ut i gangen for å hente avisoppslaget med skissen i glass og ramme som han stolt viser meg. Denne burde vel egentlig henge i klubbhuset, sier han - så får vi se om den en gang finner veien dit.

1. juli 2003 åpnet Haga Golfklubb – Ole Peter Rostad fikk æren av å slå det aller første golf-slaget fra Tee 1 og siden har han overlatt alt til klubben. En lang reise var avsluttet, målet hans var nådd, og vi er mange som er evig takknemlige for at slike som han aldri gir seg!

